

15. VÝROČÍ ROTARY

Dámy a pánové, milí hosté, vážení rotariánští přátelé, dobré odpoledne.

Čas je relativní - po patnácti letech od narození je z dítěte téměř dospělý člověk, který si jde s hrdotí pro svoji první „občanku“, ale lidská společnost se za stejnou dobu většinou změní jen o málo a v přírodním vývoji takový časový úsek téměř není vidět vůbec. A co kluby a spolky? Stárnou stejně rychle jako jejich členové? Mostecký Rotary klub zakládali v roce 1996 muži ze všech sfér společenského života působící v Mostě a Litvínově, kteří patřili k první „porevoluční“ generaci veřejně činných osob. Byli to podnikatelé i lékaři, učitelé i politici, umělci i úředníci. Rotariánská zásada, že v jednom klubu mají být maximálně dva zástupci stejné profese, byla dodržena a dala tak vzniknout klubu, kde se scházeli opravdu přátelé a kde se diskutovalo o všem, co se dotýká města i jeho obyvatel. Za to patří těmto „otcům zakladatelům“ velký dík. Vtiskli klubu jeho podobu, kterou si zachoval dodnes.

I dnešní klub sdružuje osoby z nejrůznějších oblastí veřejného života, řada původních členů pracuje aktivně dodnes, ale již více než polovinu dnešní členské základny tvoří představitelé mladších generací. Klub tak sice také zestárnul, ale tím, že přicházejí každoročně noví a noví členové, je jeho věk vidět jen na prodlužující se délce seznamu těch, kteří jím prošli, kteří v něm zanechali otisk své osobnosti, kteří mu pomohli plnit filosofii klubu i celého hnutí Rotary International – tj. podněcování a podpora myšlenky sloužit klubu, profesi i obci jako základní hodnoty celé společnosti.

Původně měl klub v roce 1996, tedy v prvním roce existence, 32 členů, jejichž jména spolu se jmény všech ostatních, kteří klubem prošli i kteří v něm působí až dodnes, jsme pro připomenutí seřadili do tabulky, kterou jste dostali u prezence. Je v ní již 66 jmen – 66 přátel, kteří se každé pondělí v podvečer scházeli nejprve zde na Hněvíně, později na Širáku, v Repre, na Ressleru a konečně opět zde a kteří společně připravili a realizovali celou řadu úspěšných projektů. V současnosti tvoří naši skupinu rotariánských přátel 36 aktivních a dva čestní členové.

Začal jsem své dnešní slavnostní slovo srovnáním života klubu s životem člověka, který není nekonečný. Bohužel i nás někteří naši přátelé opustili dříve, než jsme si to přáli. Dovolte mi, abych zde připomněl tři jména těch, se kterými se již nikdy zde, ani na jiné rotariánské akci nepotkáme – Ludvík Černíček byl zakládajícím členem, kterému však nebylo souzeno dožít se ani prvního výročí klubu, Karel Bořecký, také zakládající člen, nás opustil před necelými

dvěma roky, a Petr Höll ještě o rok dříve. Čest jejich památce a poděkování za vše, co pro klub udělali.

Společně s nimi jsme v průběhu těch uplynulých 15 let připravili, zajistili a realizovali řadu akcí, na které můžeme být právem hrdí. Jejich přínos lze sice vyjádřit v penězích, ale jejich hlavním cílem byla nezištná pomoc všem, kteří se bez vlastního zavinění dostali do problémů a kteří takovou pomoc, takovou službu od společnosti oprávněně očekávali. Na zajištění potřebných financí se podílela celá komunita Rotary International prostřednictvím tzv. „matching grantů“, kdy finanční obnos zajištěný jedním nebo několika kluby je vyrovnán, sdružen či doplněn ze zdrojů celého Rotary International. Při přípravě našich akcí jsme spolupracovali s řadou dalších klubů z blízkého i vzdálenějšího okolí, a to nejen z našeho distriktu, ale i z Německa, Holandska, Švýcarska, Lucemburska i amerického Texasu. Za všechny partnery bych zde chtěl jmenovat klub z holandského Meppelu, protože spolupráce našich dvou Rotary klubů přispěla k dodnes trvající úspěšné spolupráci měst Mostu a Meppelu, ale zejména náš partnerský klub ze sousedního Saska – RC Freiberg, jehož členy mezi námi ještě jednou srdečně vítám a se kterým jsme spolupracovali již na mnoha větších i drobných projektech. Všichni naši rotariánští přátelé z klubů, které jsem jmenoval i ti, kteří se přidali prostřednictvím společného grantu Rotary International, nám pomohli třeba při katastrofální potopě v roce 2002, kdy rotariánské prostředky zaměřily např. do školy v Hřensku nebo do domu s pečovatelskou službou v Mlékojedech i jinam. Další projekty sloužily potřebným např. v mosteckém Dětském domově, v Ústavu sociální péče v Janově nebo v mezibořské Energii – chráněných dílnách, které pomáhají postiženým najít si místo ve společnosti. Úspěšným příkladem mezinárodní, resp. možná lépe řečeno přeshraniční spolupráce, je náš projekt návratu kostelíka Sv. Jakuba menšího v Bedřichově Světcí do společenského života nejen v rámci obce Bělušice, ale celého Mostecka. Zde opět mohu jen poděkovat našim přátelům z Freibergu i Pirny, kteří významně přispívají k úspěchu projektu.

Organizovali jsme však nejen akce, které pomáhaly na našem území. Tak jako jiné kluby pomáhaly nám při povodních v Česku, tak i my se zapojili do pomoci rodinám a Rotary klubům, které pocítily řádění živlů – např. na jihu Spojených států po hurikánu Catrina nebo v japonské prefektuře Fukushima po katastrofálním zemětřesení a následné tsunami. Také jsme nabídli své prostředky německým partnerům z Freibergu jako příspěvek na organizaci letního tábora pro hendikepované děti, byť se zatím tento náš společný projekt vinou neúměrně protahované administrativy a byrokracie v centrále Rotary International zatím nepodařilo dotáhnout do konce.

Základní údaje o všech 25 projektech, na jejichž realizaci jsme se podíleli nebo je organizovali, jsou uvedeny v letáku, o kterém jsem se již zmiňoval a který jste dostali u prezence. Drobným, snad ani ne projektem, spíše jen příspěvkem, který v tomto letáku není, je dnešní charitativní dražba ve prospěch zajištění potřebného provozního materiálu pro chráněné dílny mezibořské o.p.s. Energie. Dražba začne v devět hodin večer a jednotlivé dražené předměty si budete moci prohlédnout během celého večera zde v sále. Tyto předměty daroval do dražby náš klub a veškerý výtěžek bude předán řediteli Energie panu Ing. Konečnému, abychom tak doplnili a zkompletovali již před časem zrealizovaný úspěšný nákup strojů pro keramické a kartonářské dílny.

Vážení přátelé,

první Rotary Klub založil v roce 1905 americký právník Paul Harris v Chicagu jako pánský klub staroanglického typu. Tato tradice přetrvávala až do roku 1989, kdy bylo hnutí Rotary International oficiálně otevřeno i ženám. Ne do všech klubů však vstoupil ženský prvek – mezi ty, jejichž členská základna zůstala čistě pánská, patří zatím i Rotary klub Most. Ženy jsou však do činnosti klubu pravidelně zapojovány, ať již jako hosté se svými prezentacemi na pravidelných schůzkách klubu nebo při konání různých otevřených akcí. Nejmarkantnější spolupráce pak je v tom, že RC Most své aktivity velmi často koordinuje s dalšími mosteckými kluby, jakými je dámský klub Pohoda nebo Pons klub, tedy klub mosteckých patriotů, rodaček a rodáků z Mostu a okolí.

Vedle zapojení žen do činnosti jednotlivých Rotary klubů je velkým tématem posledních let v Rotary International „služba mládeži“. Po celém světě vznikají kluby mladých, tzv. Rotaracty, a tam, kde se ještě nepodařilo takový klub založit, věnují jednotlivé Rotary kluby velkou péči výjezdům studentů do ciziny na krátkodobé i dlouhodobé stáže, při nichž účastníci bydlí v rodinách rotariánů a patronát nad nimi a jejich programem mají jednotlivé kluby. Nenásilnou formou se tak přenášejí myšlenky Rotary na další generace. Náš mostecký klub uspořádal v minulosti dva úspěšné desetidenní Rotary campy ve spolupráci s litvínovskou Scholou humanitas. Pod naším patronátem také každoročně vyjíždí na rotariánské campy a pobyty řada studentů z Mostu i Litvínova. Někteří z nich jsou zde dnes s námi a pomáhají nám s organizací naší oslavy. Mají na svých klopách cedulku se slovem „pomáhám“, které vyjadřuje nejen jejich dnešní úlohu, ale i závazek do budoucna, že nám pomohou dále šířit zásady a ideje rotariánství.

Děkuji vám všem, že jste dnes přijali naše pozvání a věřím, že společně strávíme příjemný večer.